

Poděkování

Tiráž

Open Mic POTRVÁ připravuje Jan Řepka. Uvádí Jan Jicha.
Kavárna Potrvá, Srbská 2, www.potrva.cz
Foto: archiv Open Micu.
Kontakt: praha@openmic.eu
www.openmic.eu

↻ NÁSLEDUJÍCÍ PROGRAM ↻

2. 3. 2016 | 19:00 | Open Mic POTRVÁ #92 | Kavárna POTRVÁ
PROGRAM: Adamant, Alven, ŠoufIŠou ad. | **DIVOKÁ KARTA:** Daniel Ondaro (USA)
HOST: Melanie Scholtz (JAR)

Doprovodný bulletin Open Micu POTRVÁ. K dostání zdarma na místě nebo na www.openmic.eu.

OPEN MIC POTRVÁ #91

Kdo hraje, přijde. Kdo hledá, najde.

3. 2. 2016

Dnešní program

(změna dost možná)

19:00	Jan Řepka	janrepka.cz
19:05	Dominik Vršanský	dominikvrsansky.cz
19:20	OPENMIC	openmic.eu
19:45	pauza	
20:05	DK / Titus Waldenfels (DE)	titus-waldenfels.de
20:35	marsha&esta	
20:55	pauza	
21:20	HOST / John de Jong (GB)	johndejong.info
22:00	konec	

Řekli a napsali

Justin Lavash (GB)

guest of Open Micu POTRVÁ #24

„(...) well-organised and well-promoted, in surroundings which really create the perfect atmosphere for the various guests to perform their material properly to a responsive audience. I urge anyone who wants to discover what is really happening musically in Prague to attend, either as a listener or a performer.“

Marc Geary (IR)

guest of Open Micu POTRVÁ #36

„In Prague I attended and performed a show for the Open Mic organized by Jan. It was one of the most enjoyable open mics I have done. The organizing was great, lovely people, really well attended and some excellent performers, too. It was such a lovely venue and everyone seemed very helpful and excited that this really is the best open mic in Prague and all of the Czech Republic.“

Jiří Tichota

host Open Micu POTRVÁ #50

„Open Mic už dávno má svoji podobu, nespornou úroveň a proto jistě i budoucnost. Večer na mne udělal velký dojem a bouřlivé potlesky ukazovaly, že jsem nebyl výjimkou. Ostatně při tak kvalitním a vlastně i početném domácím autorsko-interpretačním zázemí je každá otevřená scéna cennou příležitostí pro vlastní prezentaci, ověřování vlastních nápadů i poznávání nápadů druhých.“

více ohlasů čtěte zde: www.openmic.eu/quote.php

Základní informace. Basic info.

PRAHA · Open Mic POTRVÁ

Kavárna POTRVÁ, Srbská 2 // www.potrva.cz

KDY. TIME.

Každá první středa v měsíci od 19:00.

The first Wednesday of every month at 7pm.

KONTAKT. CONTACT.

Tomáš Doug Machalík // paha@openmic.eu

ODKAZY. LINKS.

www.openmic.eu

www.picasaweb.google.com/openmicpotrva

BRNO · Open Mic NA PRAHU

Café Práh, Ve Vaňkovce 1 // www.cafeprah.cz

KDY. TIME.

Každé první úterý v měsíci od 19:00.

The first Tuesday of every month at 7pm.

KONTAKT. CONTACT.

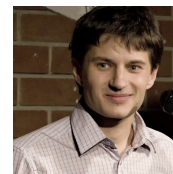
Anna Pinknerová // brno@openmic.eu

ODKAZY. LINKS.

www.openmic.eu

www.picasaweb.google.com/openmicnaprahu

Vedení

Jan Řepka

dramaturgie, průvodní slovo, kontaktní osoba

www.janrepka.cz

Jan Řepka se na české písničkářské scéně pohybuje od konce 90. let. Během osmiletého působení v duu Nestíháme vydal dvě alba, získal mnohá žánrová ocenění a absolvoval více než 500 koncertů u nás i v zahraničí. Od roku 2010 hraje sólo nebo se zpěvačkou Josefínou Žampovou, s níž natočil samostatné album *Čistý byl svět*.

Původní tvorba se točí kolem věčné osy **láska-cesta-svoboda**. Vlastní repertoár prokládá Jan Řepka věrně přeloženými písněmi svých slavnějších předchůdců (Donovan, Dylan, Simon, Young); vedle toho je autorem několika reportáží, recenzí a rozhlasových pořadů.

Zatím nejdelším koncertním turné byla Česko-slovensko-polská hudební cyklotúra 2011. Cesta vedla třemi státy, měřila více než 1.900 km a v jejím průběhu odehrál Jan 26 koncertů. Veškeré vybavení si přitom vezl sám na speciálním prodlouženém kole. Celkem už Řepka podnikl **sedm cykloturné**, poslední v létě 2015 v Polsku.

Mezi dalšími zahraničními cestami vyniká Švýcarsko, kam se Řepka vrací již téměř pravidelně. Kromě osobních přátelství ho tam vede práce na překladech písní nejznámějšího švýcarského písničkáře **Maniho Mattera**. V plánu je celé album, které by mělo dílo tohoto autora poprvé představit českému posluchači.

Album *Čistý byl svět* je k dostání v internetových obchodech *CDBaby.com* a *HudBay.cz*. Ohledně účinkování (ať už chcete hrát sami na Open Micu anebo chcete, aby naopak Jan vystoupil u vás) se s ním domluvíte osobně po skončení pořadu nebo mailem: jan@janrepka.cz

*zázemí: Kavárna Potrvá // zvuk: Lukáš Lukáš // vstup: Tereza Čechová // video: Oxid
foto: Slávka Vytisková, Lenka Živná*

Hledáme pomocníky!

Rádi přivítáme spolehlivé a zaťaté parťáky v týmu.

Ozvěte se na adrese jan@openmic.eu nebo osobně po skončení pořadu.

Jak můžete přispět? **Co Open Mic potřebuje?**

- > **ubytování**, případně **pohoštění** mimopražských účastníků, zvláště hostů
- > **profesionální tisk** za přátelskou cenu nebo výměnou za reklamu
- > **fundraising** (psaní a správa žádostí o dotace, granty apod.)
- > aktualizace **media listu**; psaní tiskových zpráv
- > komunikace s blízkými komunitami; dobře cílená **propagace**

Slovo k historii

Nápad založit v Praze písničkářskou open scénu ala Greenwich Village 1961 vzešel z hlavy mladého autora písní, básní a překladů a publicisty **Michala Bystrova** někdy na podzim 2006. S oživením myšlenky mu pomohl písničkář Jan Řepka, který domluvil první termíny pořadu v Kavárně pod Vesuvem, kde už více než dva roky sám hrával s duem Nestiháme, a který tento cyklus dodnes vede.

První, tehdy ještě Karlínský, Open Mic se zde konal v úterý 6. února 2007 a s pravidelnou měsíční periodicitou vydržel v Kavárně pod Vesuvem do října. Po dvouměsíční přestávce pak přesídlil do klubu Carpe diem nedaleko stanice Flora, kde se pod názvem Vinohradský Open Mic konal do konce roku 2008.

Počínaje lednem 2009 nese pořad název po svém novém působišti, divadelní Kavárně POTRVÁ. Od téže chvíle je každý večer zakončen recitálem vybraného hosta. Pozvání přijali mj. Vladimír Merta, Ivan Hlas, Pepa Nos, Zdeněk Vřešťál & Vit Sázavský, Dáša Voňková, Zdena a Jiří Tichotovi, Mark Geary nebo Justin Lavash.

Během 90 pořadů prošlo Open Micem **více než 500 různých písničkářů** a další se hlásí.

Současný stav. Vize. Výzva.

Konkrétní příklady (Xindl X, Justin Lavash, Krystyna Skalická, Ashia Grzesik, spolupráce s festivaly United Islands, Porta, Střelické strunobraní a Boskovice nebo s iniciativou Auto*mat) dokazují, že se Open Mic stává vyhledávanou písničkářskou líhni i pro zkušenější a populárnější podniky.

Odpovídá tomu i stále stoupající zájem účinkujících. Ten je v současné době tak vysoký, že by se mohl Open Mic konat do měsíce dvakrát. Zatím ale ctíme staré pravidlo *méně je více*.

Open Mic není koneckonců jedinou, izolovanou a exkluzivní scénou. Jen v Praze by se našla hrst dalších, většinou i častěji pořádaných open scén. Naše motto platí obecně:

Kdo hraje, přijde. Kdo hledá, najde.

Záměr Open Micu se každopádně nemění: bez ohledu na žánrové zařazení, věk a zkušenosti iniciovat **setkání** těch, kteří písně dělají, a těch, kteří písně rádi poslouchají. Setkání neformální, ryze *folkové* v onom mertovském smyslu slova. **Pro písničkáře** by to měla být skvělá **možnost** ozkoušet si nově nebo málo hrané věci mezi svými, **pro posluchače** pak výjimečná **příležitost** slyšet jinde neslyšené a být přítomen neobvyklým hudebním spojením. Role účinkujících a posluchačů se přitom během večera plynule přelévají, protože **poslouchat** je stejně důležité jako **zpívat**.

Znáte-li ve svém okolí méně či více zkušené autory, hudebníky, zpívající básníky a jim podobné *zjevy*, **nenechávejte si Open Mic pro sebe**, dejte jim letáček, bulletin nebo odkaz anebo je příště vemte s sebou. Je-li mezi vašimi známými novinář, blogger, fanda, kritik, pořadatel, pracovník rozhlasu či televize, provozovatel klubu nebo dokonce hudební producent, řekněte mu o nás. Open Mic by ho mohl a *měl* také zajímat.

Aktuální program, podrobné informace a archiv najde každý na www.openmic.eu.

Úvodem

Únor se v našem zákulisí nese opět ve znamení **výročního setkání pořadatelů**, které letos orgnizujeme **20. února** v Brně. To se takhle sjedou vedoucí *openmiců* ze všech koutů republiky, ba i ze Slovenska, ráno zasednou a večer vstanou plní nových inspirací, tipů, zkušeností a hlavně osobních kontaktů.

Víte-li snad o někom, kdo by takovou *funkci* ve své rodné obci mohl dobře zastávat, odkažte ho na mne, podrobnosti podám osobně: jan@openmic.eu

Pro širokou veřejnost je naproti tomu určen **jeden koncert navíc**, který při této výše uvedené příležitosti již tradičně pořádáme. Tentokrát by to mohlo být zajímavé především pro začínající muzikanty hledající správné odrazové můstky. Na jedné scéně se v jediný večer totiž osobně představí více než deset organizátorů openmiců, a to od Děčína po Košice. Koncert se koná od 19:00 v pátek **19. února** v brněnském Kabaretu Špaček.

Brno, Kabaret Špaček 19. 2. 2016 galakonzert openmic pořadatelů
www.openmic.eu

Brno: Anna Pinknerová
Košice: Svetozár Šomšák
Olomouc: Tomáš Krejčířík
Bratislava: Ján Hito Hurtík
Děčín: Jana Víchová
Vsetín: Dušan Trličík
Brno: Honza Plšek
Praha: Marek Dušil
Praha: Jan Ostrov
Praha: Jan Řepka

Písni uši!

Jan Řepka

PS I: Stále **hledáme ideální prostor**, do kterého bychom se letos přestěhovali.

Tipy posílejte na mou adresu jan@openmic.eu

PS II: Kdo by chtěl u nás vystoupit ve standárním 12minutovém bloku, od ledna máme nové adresy:

Open Mic POTRVÁ (*pražský*)

paha@openmic.eu / odpovídá Doug

Open Mic NA PRAHU (*brněnský*)

brno@openmic.eu / odpovídá Anička

Dnešní hosté

John de Jong (GB) / johndejongprague@gmail.com / johndejong.info

Hlavním únorovým hostem je v Praze pobývajícím, nenápadným, ale o to zajímavějším písničkářem **John de Jong**. Nenechte se zmást jménem, je to rozený Brit, a řekl bych, že jistá *britská* distingovanost je mu vlastní. Uslyšíte příjemnou, dospělou muziku; vokál lehce připomínající Stinga, kytaru znělou, jak by na ni hrál James Taylor a jemné melodie, za které by se jistě nestyděl třeba takový Paul Simon.

John de Jong je dalším dokladem bohatství skrytého pod povrchem české pivní pěny dní. Škoda, že se podobné věci nedonesou k širšímu publiku, jistě by mu to prospělo víc než jiní nejmenovaní matadoři. Za výborný tip vděčíme naší brněnské koordinátorce Anně Pinknerové.

Titus Waldenfels (DE) / titus.waldenfels@googlemail.com / titus-waldenfels.de

Jako *divokou kartu* večera dnes uvádíme organizátora mnichovského Westend Open Micu, velmi zručného kytaristu a bluesmana **Tita Waldenfelse**; nejen z dnešních účastníků je jistě jedním z nejkativnějších: např. jen v únoru má na programu 17 koncertů. Hudbou se živí více než 20 let, a přitom si udržuje pozitivního ducha – jen považte!

Příště

Melanie Scholtz (JAR)

Hit jara. Open Micu čest a sláva. Snad od dob Dana Reeda jsme na scéně neměli větší eso.

Pět sólových alb, pěkná řádka pěkně prestižních ocenění, spolupráce s jazzmany celého světa, a navrch pamětihodná improvizace na scéně s Bobby McFerrinem. Tohle překoná snad jen ten Bobby.

Jako *divoká karta* (kdybychom o něm věděli dříve, byl by jistě také hlavním hostem) vystoupí navíc skvělý písničkář **Daniel Ondaro**, rozený Američan, bydlištěm Berličan, hudebně latinář. Další důkaz, že hudba nezná hranice. Přijďte se přesvědčit!

Open Mic POTRVÁ #92 se koná **2. března 2016** od 19:00 opět zde.

Rozhovor s Johnem de Jongem

Vzpomínáš si na chvíli, kdy sis uvědomil, že se stáváš písničkářem?

Kolik ti bylo? Co jsi v onom věku poslouchal?

Nejdříve jsem chodil krátce do houslí, teprve jako teenager jsem začal hrát na kytaru a na banjo. První píseň jsem složil, když mi bylo asi tak patnáct. Od té doby jsem byl uměním autorské písně navždy fascinován. Chodíval jsem do folkových klubů a učil jsem se, co jsem mohl, už jen tím, že jsem se díval a poslouchal. Tehdy byla akustická folk-bluesová scéna v Anglii velmi silná. Inspiraci jsem nacházel u takových kapel jako byly např. Steeley Span, Fairport Convention nebo Pentangle, ovlivnili mě ale taky kytaristé Bert Jansch, John Renbourn a další. Z americké strany bych jistě mohl jmenovat Paula Simona, Jamese Taylora, ale taky bluesmany Muddyho Waterse nebo Blind Lemon Jeffersona.

Dnes je můj hudební vkus trochu eklektičtější. Miluju jazz i rock, pořád ale asi vede akustická kytara, kterou španělský kytarista Segovia ne náhodou nazval 'malým orchestrem na dosah prstů'.

Na svém webu píšeš, je píseň tebou musí určitým způsobem pohnout/move.

Měl bys nějakou dobrou radu nebo měřítko pro písničkáře začínající a tápající?

Jak nebo kdy poznáš, že je tvá nová píseň moving?

Přiliš mnoho písní je dnes pouhou kombinací hudebních a textových klišé. Proto první věc, kterou bych mladých autorům poradil: aby si dali pozor na to, co píšou, a stále se sami sebe ptali, jestli je to skutečně tvůrčí anebo jestli jde prostě o novou směs starých (nebo cizích) nápadů. Všichni si samozřejmě vypůjčujeme motivy – hudební i textové – od jiných, nic proti tomu, ale pokud má být člověk opravdu tvůrčí – a to se týká jakéhokoli druhu umění – je třeba vtisknout svému dílu vlastní pečeť. Klišé mnou nepohnou, teprve slyším-li někoho, kdo dal do své písně něco ze svého vlastního ducha, pak reaguji. To je to, co hledám. Jinak řečeno, nejlepší způsob je do jisté míry autobiografický, to ovšem znamená žít odkrytě, nebezpečně, protože když člověk píše a dává do toho své srdce, činí ho to zranitelným. Zároveň však zajímavým. Nakonec bych řekl, že dobrá muzika musí mít (jak říkají Američané) *groove* – čili určitou energii a vášní nabitý rytmus.

Dočetl jsem se také o tvé doktorské práci o Georgi McDonaldovi – můžeš ho krátce představit; popsat, o co běží? Existuje nějaká vazba mezi tvým akademickým zájmem a písničkářskou praxí?

Ano, ve svém volném čase pracuji na doktorátu z teologie na londýnské King's College. Jde však o multidisciplinární práci beroucí v potaz také sociologii, psychologii a další obory. Zajímá mě skotský autor George MacDonald, který se v 19. století stal jedním z prvních anglických spisovatelů fantasy a který také přímo inspiroval J.R.R. Tolkiena. Kdoví, jestli bychom – nebýt jeho průkopnické práce – měli *Pána prstenů*. MacDonalda takto používám jako odrazový můstek pro svůj rozsáhlejší výzkum, v němž se věnuji především obecně teologické perspektivě, pokud jde o fenomény kreativity a imaginace. Paralela k mé vlastní tvůrčí práci se samozřejmě najde, musím tu především zmínit Rockovou mši, kterou jsem zkomponoval spolu s českým skladatelem Danielem Kyzlinkem a která byla před několika lety uvedena karlovarským Symfonickým orchestrem. Libreto bych ovšem nebyl schopen napsat, kdybych o teologických otázkách celý svůj život nedumal. Když píšu – a platí to také v podstatě pro všechny mé písně –, chtě nechtě se dotýkám hlubších životních otázek, věci kolem sebe pojmám zkrátka srdcem. Proto mají moje písně určitý spirituální náboj a *přesah*. Přitom ovšem neztrácěji *groove*!